

אֵלֶּזְנֹת

הס"ד, ע"מיון רנ"ה

פְּרֻשַׁת מֵאוֹת - אֵלֶּזְנֹת

לְעֵלְמֵנוּ עִבְרִית

תתברר' ולבו של החסיד נמשך בקרבו עוד יותר, כי בכלל 'צדיקים' הוא ידע שבדאי אינו כלול, וכך הלך והתעצב אל לבו כשאמרו 'בלשון חסידים תתקדש ובקרב קדושים תתהלל', והיו מחשבותיו טורדות אותו, שבדאי הוא אינו מן המניין, שכן אינו חסיד ואינו קדוש. אמנם כשהתחיל הצבור לומר בקול רעש גדול את המשך התפלה 'ובמקהלות רבות עמך בית ישראל, ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור' אז שב רוחו של החסיד ונתלהב מאד, כשחשב: הלא אף אנכי כלול בתוך 'מקהלות רבות עמך בית ישראל' ואם כן, יש לי חלק גם באלו אשר ברנה יפארו את שמך מלכנו, וכך המשיך החסיד והתפלל בחשק דקדושה ובהתלהבות כראוי.

איש כמובן לא ידע את המחשבות הללו של החסיד שהתרוצצו בראשו בשעת התפלה, וגם הוא לא גלה זאת לשום אדם את מה שעלה במחשבתו. לאחר התפלה, כשהסב הרה"ק מרופשיץ לסעודת שבת, שלח לו הרבי פוס יין מלאה ואמר: אתן לבעל ה'מקהלות' פוס יין. אמנם הצבור לא הבין את דבריו וחידותיו של הרבי, אך החסיד הלך הבין בלבבו וידע מיד את רוח קדשו של רבו אשר הגיד לו בפרוש את כל מה שהיה במחשבתו וכוונתו בשעת התפלה (שער 'יששכר' מאמרי חודש תשרי, מאמר 'מאזנים למשפט' אות פ).

יחד עם רבבות עמך בית ישראל

כהמשך לספור זה, היה תלמידו של הרה"ק ממונקאטש. הרב החסיד ר' משה צבי גאלד בספרו 'חיי צבי', מפרש את דברי הפסוק בפרשת השבוע (במדבר לג כה): 'ויסעו מתוך ויחנו במקהלות', שכל החרדים על פה שאינם בכלל צדיקים וישרים, חסידים וקדושים, הנה נח לבם ודעתם כשהם חונים 'במקהלות' יחד עם רבבות עמך בית ישראל המפארים את שם ה' בכל דור ודור.

(ספר ספיר ויהלום - להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

עומד כמלך בראש השלחן ומקדש על היין, פניו מאירות ובני משפחתו עומדים מסביב שמחים וצוהלים, על השלחן דולקים שני נרות וכלו ערוך ומתקן לסעודה.

נתפלא מאד בן הגרף למראה עיניו: כיצד יתכן שרק לפני שעה קלה בזהו והשפילוהו וגרו בו כלבים להזיקו, ועתה נתעלה ונתרומם היהודי עד שהוא דומה למלך. חזיון מפלא זה השאיר רשם כביר על בן הגרף, וזו הייתה אחת מהסבות שברבות הימים קבל על עצמו להצטרף לאמה הישראלית ('מגן אבות' עמוד תת).

חיים על פי התורה והמצוות

על הפסוק (במדבר לא יח): 'וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם', פרש רבנו האור החיים הקדוש, שהפונה 'החיו לכם' פרושו שיגורו אותם, ובכונה תחלה בחרה התורה לשון זה של חיים על הגרות, 'שבנה יקראו חיים', כי החיים האמתיים הם חיים על פי התורה והמצוות.

במקהלות רבות עמך בית ישראל

ספר הרה"ק המנחת אלעזר ממונקאטש זיע"א, את אשר 'שמעתי מאבותי הקדושים' ככל 'המקבל אצלנו בשם זקני הגה"ק רבי נפתלי מראפשיץ זיע"ע בעל זרע קדש': מעשה בחסיד אחד, אשר יודעים אנו את שמו אך לא נפרשו כאן, שהיה מסתופף בשבת קדש בצלו של הרה"ק מרופשיץ. היה זה בצפרא דשבטא, בעת תפלת שחרית, ואותו חסיד עמד בבית המדרש יחד עם הצבור והתפלל בדבקות. כשהגיע השליח צבור לקטע: "שוכן עד מרום וקדוש שמו, וכתוב רבנו צדיקים בה'. לישרים נאווה תהלה, בפי ישרים תתרוםם ובשפתי צדיקים תתברך ובלשון חסידים תתקדש ובקרב קדושים תתהלל" נפלה רוחו בקרבו.

היה החזן אומר 'בפי ישרים תתרוםם' והחסיד מהרהר בלבו בעונותיו: וכי אני בכלל 'ישרים', וכי אני יש לי חלק לרוםם את השי"ת בפי ישרים, וכך נפל לבו והתעצב בקרבו. המשיך החזן ואמר 'ובשפתי צדיקים

החיים האמתיים

וכל הטף בנשים אשר לא ידעו וגו' החיו לכם (לא, יח).

ספר הרה"ק רבי נפתלי צבי מבאבוב זיע"א בשם אביו הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זיע"א ששמע מאביו הרה"ק הקדוש ציון זיע"א בשם זקנו הרה"ק רבי חיים מצאנז זיע"א כי אחת מהסבות שעוררו את לבו של הגר צדק הקדוש רבי אברהם פוטוצקי, בנו של הגרף פוטוצקי, לקבל על עצמו דת ישראל, היה מחזה נורא אותו ראה במו עיניו:

אביו הגרף היה לו באחוזתו יהודי אחד שעבודתו הייתה כבדוחן משובב לב, והיה דרכו לבוא אל משתאות הפריץ ושמוחתיו בכדי לבדח ולשמח את אורחיו. ארע פעם שהגרף ערך משתה ביום ערב שבת קדש, וכיון שנתאחרה השעה וכמעט שונכנסה השבת, בקש היהודי מהגרף שיניח אותו לשוב אל ביתו טרם כניסת השבת כדי שלא יחלל את השבת.

הגרף שהיה שכור, מרב היין ששתה, חרה אפו ביהודי והחל להכותו מכות נמרצות וגם את כלביו שסה בו, ואורחיו ישבו ושחקו. אחרי שעה ארפה קם היהודי מן הארץ בשאריית כחותיו ושב אל ביתו חבול ופצוע. כיון שלא נשאר לו אלא זמן מועט עד לכניסת השבת מהר להתרחץ ולחבש את פצעיו ולבש בגדי שבת וקבל פני שבת מלכתא באנפחא נהירין.

בן הגרף שצפה במעללי הרעים של אביו, רגז בלבו על הדבר וחרה לו היטב על אכזריותו והתעללותו ביהודי על לא עול בכפו, וכיון שפנה יום, הבין שבדאי יהודי זה, שעני ואביון הוא, אין לו במה לחבש את פצעיו. החליט בן הגרף לעשות מעשה, לקח מיני רפואות ותחבושות מבית אביו ופנה אל בית היהודי בכדי לתת לו אותם.

דמה בן הגרף בנפשו כי בודאי ימצא את היהודי שוכב במטתו כשהוא מדכא בפיסורים ובני משפחתו סובבים אותו בצער על שאין בידם להקל מעליו מעט מיסוריו, אך מה מאד השתומם כאשר התקרב אל הבית וראה אותו מבעד לחלון כשהוא

חידון אֵלֶּזְנֹת - נושא פרסים אילו 6 מתכות מזכרות במפרש בפסוק אחד בפרשתנו (-פר' מטות)?

פתרון החידה - פרשת אחרי:

ש. באיזה הקשר מזכר גורל בפרשה זו?

ת. בפרשה זו נערך גורל כדי לקבוע איזה מהשעירים יעלה ביום הכיפורים כקרבן לה, ואיזה מהם יושלך כשעיר לעזאזל (ויקרא טז ח).

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת אחרי:

ה' מאיר הכהן כץ מעפולה.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו א"ה בגליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה א"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".

את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.

בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

